

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 166/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., кога заступа пуномоћник Илић Вукашин, адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. из ..., кога заступа пуномоћник Павловић Игор, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Нишу и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Основни суд у Нишу.

Образложење

Тужбом поднетом Основном суду у Нишу 24.01.2018. године, тужилац је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде за рад исплати укупан износ од 87.360,00 динара.

Основни суд у Нишу се решењем П1 298/18 од 16.01.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да се спис достави Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Својим актом П 679/2020 од 13.05.2020. године Привредни суд у Београду не прихвата своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао, да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Нишу.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да Привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизација, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа, који су покренути пре отварања стечаја (став 4.).

Према члану 22. став 1. истог закона основни суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан други суд.

Решењем Привредног суда у Београду Рео 8/15 од 24.06.2015. године над туженим је покренут претходни стечајни поступак за испитивање испуњености услова за отварања поступка стечаја у складу са унапред припремљеним планом реорганизације. Решењем истог суда Рео 31/15 од 25.11.2016. године над туженим је отворен стечајни поступак, потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације од 14.03.2016. године (којим су обухваћена потраживања зарада запослених и друга права радника до 29.02.2016. године) и обустављен стечајни поступак над туженим као стечајним дужником. Решење је постало правноснажно 07.06.2017. године, а решењем АПР од 20.06.2017. године извршено је брисање забележбе покретања претходног стечајног поступка над туженим.

Тужбом коју је поднео суду 24.01.2018. године тужилац потражује дуговање из уговора о делу од 05.06.2017. године који се односи на исплату накнаде за рад коју је остварио за период од маја 2017. године закључно са септембром 2017. године.

Имајући у виду да је над туженим обустављен поступак стечаја 25.11.2016. године, чиме су престале све правне последице отварања поступка стечаја и моменат подношења тужбе (24.01.2018. године), да се потраживање тужиоца односи на временски период који није обухваћен унапред припремљеним планом реорганизације, то је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Нишу, а не Привредни суд у Београду. Ово из разлога што постојање унапред припремљеног плана реорганизације туженог и његове измене не утичу на овај спор, имајући у виду одредбе чланова 166. и 167. Закона о стечају, према којима се по правноснажности решења о потврђивању усвајања плана реорганизације стечајни поступак обуставља. Као резултат доношења решења о потврђивању усвајања плана реорганизације престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“. То значи да нису испуњени услови из члана 25. Закона о уређењу судова за поступање Привредног суда у Београду у овој правној ствари, јер нема атракције надлежности тога суда (због отварања поступка стечаја) за поступање у овоом предмету управо из поменутих разлога.

Следом реченог одлучено је као у изреци на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу члана 22. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић